

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

نهاد های همبستگی با جنبش کارگری ایران - خارج کشور
۲۵ اپریل ۲۰۱۷

گرامی باد اول ماه می ، روز همبستگی جهانی کارگران

فرارسیدن اول ماه می روز جهانی کارگر، روز همبستگی کارگران جهان را به همه کارگران و زحمتکشان تبریک می گوئیم و به مبارزانی که در راه آرمان و منافع طبقه کارگر جان فشانی کردند و به ویژه در شرایط دشوار کنونی گرفتار رنج زندان، شکنجه و اخراج شدند، درود می فرستیم .

در سطح جهانی اکنون سالهاست که به دلیل تشدید تعرض سرمایه داران و حاکمیت استبداد، رنج و مشقت کارگران و زحمتکشان فزونی یافته است . با ادامه سیاستهای خانمان برانداز ریاضت اقتصادی، کارگران در بیشتر کشورها دست به مقاومت زده اند، اما در اکثریت قاطع کشورها این مبارزات صرفاً خصلت دفاعی داشته و مهمتر از آن تنها به تظاهرات خیابانی اکتفاء می شود . این مسئله موجب شده که دولت و طبقه حاکم، به ویژه در فرانسه و انگلستان، بی اعتناء به این مبارزات، قوانین ضد کارگری خود را تصویب و به اعتراضات کارگری خیابانی اعتنائی ننمایند . استفاده درست و به موقع از سلاح اعتصاب و تلاش برای سراسری کردن آن امروزه در دستور جناح چپ جنبش کارگری قرار گرفته که می باید مورد حمایت فعالان جنبش کارگری قرار بگیرد تا توازن قواء به نفع کارگران تغییر یابد . اما اغلب ضعف سازماندهی کارگران و سلطه فرمیسم، مشکل اصلی پیشروی آنان است .

در ایران هر ساله صدها هزار تن از کارگران و سایر دستمزد بگیران، به دلیل بحران اقتصادی بیکار شده اند . اکنون میلیون ها نفر بیکاراند، آمار بیکاری در ایران علی رغم ادعاهای دروغین دولت و حاکمیت هم چنان در حال صعود است . دستمزدهای ناچیز زیر خط فقر، فقر و گرسنگی را گسترده تر کرده و وقفه در پرداخت همین دستمزدهای ناچیز نیز طی ماهها طولانی تر شده است . به موازات این ناملایمات، شرکت های غارت گر پیمانکاری با آزادی مشغول دزدیدن بخشی از دستمزد ناچیز کارگران اند . شمار قراردادهای سفید امضاء ، واشکال دیگر آن افزایش چشم گیری یافته اند . سرکوب فعالان کارگری بی وقفه ادامه دارد . خصوصی سازی ها در حال افزایش اند و همچنان گسترش شتابان به بخش های آموزش و پرورش و خدمات بهداشتی و درمانی روی می آورند . بدین ترتیب شمار بیشتری از کودکان و نوجوانان طبقه ما از تحصیل وامانده اند و تعداد کسانی که از خدمات درمانی محروم شده اند، رو به افزایش است . علاوه بر این مصایب، دست اندازی دولت و کارگزاران حاکمیت استبداد به دارائی های سازمان تأمین اجتماعی هم چنان ادامه دارد .

اما کارگران و زحمتکشان در مقابل همه این تنگناها، بی حقوقی ها و فشارها که توسط حاکمیت سرکوبگر به آنان تحمیل شده، تسلیم نشده اند و در مقابل سلب حقوق شان مقاومت می کنند. علیه سیاست ها و برنامه های خائمانسوز دولت و کارفرمایان، شمار بسیاری از کارگران، معلمان، پرستاران و نیز دانشجویان مبارز و بازنشستگان شاخه های مختلف به میدان آمده اند.

طبقه کارگر ایران با وجود محروم بودن از تشکلات مستقل و واقعی خود، اگر چه سازمان نیافته و پراکنده، ولی حضور واقعی در میدان مبارزه طبقاتی دارد. طی سالهای اخیر، هر ساله علاوه بر وجود حرکات اعتراضی در صدها واحد تولیدی و خدماتی، ده ها اعتصاب و اعتراض گسترده نیز با خواست بر چیدن شرکت های پیمانی صورت گرفته است. مهم تر از این حرکات دسته جمعی، کارگران چند مرکز بزرگ اقتصادی، مثل معدن سنگ آهن بافق، پلی اکریل اصفهان، معدن چادرملو، ایران خودرو، واحدهائی از پتروشیمی، شرکت هپکو و... در يك مبارزه مشقت بار و طولانی شرکت کردند و به صورت نیمه متشکل در کنار طرح خواسته های خود، برای توقف خصوصی سازی دست به ابتکار عمل زدند و خطرات بسیاری را پذیرفتند.

از سوی دیگر، معلمان به صورت دسته جمعی و گسترده وارد میدان شدند و جو خفقانی کنونی را به نبرد فراخواندند. آنان شجاعانه علاوه بر خواسته های به حق صنفی شان، با خصوصی سازی آموزش و پرورش به مخالفت برخاستند و خواهان دخالت خود در امور آموزش و پرورش شدند. پرستاران نیز به همین ترتیب افزون بر مطالبات صنفی شان، با برنامه های خصوصی سازی بهداشت و درمان به مخالفت برخاستند.

طبقه کارگر ایران تاریخ پر افتخاری دارد. این طبقه در تمام تحولات عمده سیاسی ایران، از انقلاب مشروطه تا مبارزات پر حرارت سالهای ۱۳۳۰- ۱۳۲۰ و ملی شدن صنعت نفت و از همه مهمتر در انقلاب ۱۳۵۷ نقش برجسته ای داشت. اکنون نیز با وجود محروم بودن از تشکلات مستقل خود و وجود شرایط پولیسی و امنیتی بودن شدید محیط های کار، پایداری و سازماندهی اعتراضات مهم و طولانی ترین اعتصاب معدن سنگ آهن بافق، و نیز مخالفت با خصوصی سازی های آموزش و بهداشت، نشانگر آن است که کارگران در کنار سایر زحمتکشان، ظرفیت و توان آن را دارند، تا اگر همبسته تر و با افق روشنتری عمل کنند، بار دیگر جایگاه تاریخی خود را برای ایجاد تحولات مهم در فضای سیاسی جامعه ایران به دست آورند.

کارگران آگاه و فعالان و پیشروان کارگری، برای شکستن بن بست کنونی و تقابل مؤثر با شرایط ناگوار معیشتی و نیز تنزل منزلت اجتماعی کارگران، بارها و بارها بر روی نیاز به همبستگی و سازمانیابی کارگران پا فشاری نموده اند. آن ها بارها تأکید کرده اند که سطح پائین دستمزدها و ماندگار ماندن آنها در زیر خط فقر، تعویق در پرداخت دستمزدها، گسترش کار موقت و نبود امنیت شغلی، اخراج و بی حقوقی کارگران، وجود غول بی عاطفه بیکاری، خصوصی سازی، تبعیض جنسی در محیط های کار، طبقاتی کردن آموزش و بهداشت و محروم کردن کارگران و تهیدستان از آنها و در يك کلام تنزل سطح معیشت و بی منزلت ساختن کارگران؛ ناشی از نبود تشکل و سازمان های پیکارجوی کارگری است. آنها فریاد زده اند که در وهله اول همبسته و مصمم باید به رفع موانع موجود فعالیت آزادانه تشکلات کارگری فکر و عمل کرد و چاره کار رفع عوامل بازدارنده در این میدان است.

کارگران، معلمان و پرستاران!

این واقعیت است که رژیم جمهوری اسلامی و سرمایه داران به آسانی عقب نخواهند نشست. ابزار کارگران و زحمتکشان برای وادار نمودن حاکمیت به عقب نشینی، وحدت و ایجاد تشکلات مستقل خودشان است. در پیشبرد این وظیفه دشوار ما نهادهای همبستگی در کنار شما بوده و هستیم و در راستای پشتیبانی از شما مصمم هستیم. اکنون

تعدادی از فعالان اعتصابات و سازماندهندگان و مدافعان مبارزات شما، به جرم مبارزه برای کسب حقوق پایمال شده شما در زندان هستند، برای آزادی آنها و حمایت از خانواده هایشان تلاش کنیم .

سازماندهی کنیم، متشکل شویم!

زنده باد تشکلات مستقل کارگری!

درود به کارگران و معلمان مبارز!

از کارگران و معلمان در بند و زندانیان سیاسی حمایت کنیم و برای آزادی آنها بکوشیم!

زنده باد اول ماه می روز همبستگی جهانی کارگران!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

یکشنبه ۳ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۶ برابر با ۲۳ اپریل ۲۰۱۷